

Verslag Kunst in de Klas 2022 – Paus Joannesschool Rotterdam

Projectcoördinatoren	Theater: Mette Oskamp, Hannah Boer Atelier: Rosanne Groenendijk, Emile Lagarde
Deelnemende basisschool	Paus Joannesschool Stuart Millpad 82 3076 RK Rotterdam
Deelnemende toneelschool	Toneel Vakschool Rotterdam Schans 8 3025 VJ Rotterdam
Aantal deelnemende studenten	8
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	145
Specificatie deelnemende groepen	Groep 3a: 26 leerlingen Groep 3b: 22 leerlingen Groep 3c: 26 leerlingen Groep 4a: 26 leerlingen Groep 4b: 24 leerlingen Groep 4c: 21 leerlingen
Werkperiode	7 t/m 25 maart 2022
Voorstellingen	24 maart ochtend: generale (voor alle leerlingen) 24 maart middag 25 maart ochtend
Geschat aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	350

Overzicht en toelichting repetitierooster:

Maandag 7 maart is het project geopend met een theaterworkshop voor elke klas, gegeven door de studenten. Hierbij zijn de basisschoolleerlingen geobserveerd met het oog op hun spelplezier en fascinatie. Op basis daarvan is maandagavond een rolverdeling gemaakt waar de daaropvolgende weken mee gewerkt is. Extra wordt gelet op kinderen die zichtbaar enthousiast zijn, maar niet altijd de ruimte krijgen of durven in te nemen. Voor hen zoeken we een zichtbaarder rol.

De roosters zijn zo opgesteld dat elke klas wekelijks minstens een uur repeteert aan haar scene en een uur in het atelier aan decors en kostuums werkt. Vrijdag 18 maart is vrijgehouden voor extra (kortere) theaterrepetities voor de scenes die dat nodig hebben.

In de eerste twee weken hebben de studenten met kleine groepjes kinderen gerepeteerd, om gericht en met meer aandacht met ze te kunnen werken.

De kinderen krijgen een stukje scene toegewezen, maar de hoofdfocus ligt vervolgens altijd op de input van de kinderen: we willen zoveel mogelijk ruimte geven aan hun idee van de scene.

Elke dag is daarom begonnen en geëindigd met het doorspreken, aanscherpen en evalueren van de lesplannen van onze studenten. Dit is in de praktijk heel belangrijk gebleken, omdat ze zo tijdens hun repetitie de ruimte hebben om de input van de kinderen mee te nemen in de repetitie.

In week drie werkten we met steeds grotere groepen, door de scenes samen te voegen tot een geheel. Donderdagochtend speelden we een geslaagde generale voor elkaar: toen zagen de kinderen voor het eerst het geheel waarin zijzelf en hun schoolgenootjes stonden. Donderdagmiddag en vrijdagochtend zijn twee officiële voorstellingen gespeeld, met een maximale opkomst t.o.v. de capaciteit van de aula.

Week 1	07-mrt	08-mrt	09-mrt	10-mrt	11-mrt			
	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Maandag 7 maart **		
13.00 - 14.00	**	Toneel		Toneel	Toneel	13.00 - 13.40	4a & 4b	
		4c		3c	4b	13.40 - 14.20	3c & 3a	
		Atelier		Atelier	Atelier	14.20 - 15.00	3b & 4c	
		3a		4a	3c			
14.00 - 15.00		Toneel		Toneel	Toneel	Week 3	21-mrt	22-mrt
		4a		3b	3a		Maandag	Dinsdag
		Atelier		Atelier	Atelier	09.15 - 10.00		
		4b		4c	3b	10.30 - 11.15	3a	4c
Week 2	14-mrt	15-mrt	16-mrt	17-mrt	18-mrt	11.15 - 12.00	3c	3b
	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	13.00 - 13.45	4b	4a
	Toneel	Toneel		Toneel	Toneel	13.45 - 14.30	Vrij invullen	Vrij invullen
	3b	4c		VRIJ INVULLEN	3c	14.30 - 14.55	3a + 3c + 4b	4c + 3b + 4a
13.00 - 14.00	Atelier	Atelier		Atelier	Atelier			
	3c	3a		4c	VRIJ INVULLEN			
	Toneel	Toneel		Toneel	Toneel			
	4b	4a		VRIJ INVULLEN	3a			
14.00 - 15.00	Atelier	Atelier		Atelier	Atelier	Week 3	24-mrt	25-mrt
	4a	4b		3b	VRIJ INVULLEN	Donderdag	Vrijdag	
						09.00 - 09.50	SCHMINK	SCHMINK
						10.00 - 11.10	Generale	2e voorstelling
					13.30 - 14.40	1e voorstelling	Opruimen	

Verslag project

Gewerkt is dit jaar met de Griekse mythe van Philemon en Baucis, waarin de goden in de vermomming van een zwerver naar de aarde trekken om te zien hoe het er daar aan toegaat. Niemand in het dorp blijkt hen te willen binnenlaten voor een overnachting of een bord warm eten. Alleen Philemon en Baucis, woonachtig in het kleinste, raarste huisje van de straat, delen hun laatste stuk brood met de goden. Zij worden hiervoor beloond en mogen een wens doen. Ze wensen nooit zonder de ander te hoeven leven. Als ze na een lang en gelukkig leven sterven, veranderen ze tegelijkertijd in twee bomen die elkaar voor altijd omhelzen.

In het atelier is gewerkt aan een prachtig 'knuffelbos' van kleien bomen, die overal in de aula zijn verspreid. Ook is de aula behangen met tekeningen van huizen, het 'dorp'. Kinderen hebben hun eigen goden-attributen geknutseld en kostuums versierd, er zijn reuzengroenten geknutseld voor de scene waarin Philemon en Baucis door toverkracht maar nieuw eten blijven vinden in hun keukenkastjes. Kinderen hebben hun eigen uitnodigingen gemaakt en mee naar huis genomen.

De kinderen speelden vertellers die het verhaal openden, goden die zichzelf en hun superkracht introduceerden, boze bewoners die de deur dichtsmijten, de rare dieren in de tuin van Philemon en Baucis, toverninja's en dansers die langzaam transformeren tot bos. Omdat we dit jaar met zoveel kinderen werkten, werden grote rollen tijdens de voorstelling door meerdere kinderen gespeeld en van elkaar overgenomen.

De kinderen waren nog redelijk jong en sommigen richting de voorstelling best zenuwachtig, dus we hebben extra gefocust op de rol van de studenten: die speelden in bijna elke scene mee als ondersteuning en houvast voor de kinderen. Dat vraagt egoloos en dienend acteurschap van onze studenten, maar dat deden ze (de kinderen inmiddels in hun hart gesloten hebbende) met verve. Dat werkte met name voor de jongere kinderen erg goed.

We hebben veel kinderen zien opbloeien of iets overwinnen, hoe groot of klein ook. Sommigen tijdens de repetities, sommigen door op het podium te stappen ondanks de buikpijn, anderen bloeiden op in de rol van kaartjescontroleur en het toewijzen van de zitplaatsen aan de bezoekers. Een schijnbaar ongemotiveerde leerling kwam in zijn kracht toen we hem tijdens de repetities als regisseur naast de student zetten. Dat blijft het hoofddoel in dit project: dat dit hun 'theaterproductie' is, waarin elk kind trots een plekje vindt.

De leerkrachten waren in het begin (begrijpelijkerwijs) wat aftastend, maar het is altijd mooi om ook bij hen in de loop van de weken te zien indalen wat er gebeurt. Uit eerdere edities hebben we geleerd wat een verschil het maakt als de leerkracht aan boord is, dus daar hebben we dit jaar bewuster op afgestuurd door hen tussentijds bij te praten en ruim van tevoren de roosters rond te krijgen. Ze waren uiteindelijk unaniem enthousiast en na de voorstelling erg onder de indruk. Ze hadden sommige van hun leerlingen nog nooit op deze manier zien opbloeien.

We waren blij verrast door de opkomst, omdat de ouderbetrokkenheid op de scholen waarop wij dit project doen niet altijd even groot is. De zaal zat tweemaal helemaal vol met familie.

Na afloop van het project staan wijzelf ook altijd op het schoolplein om afscheid van de kinderen te nemen en te vertellen hoe trots we op ze zijn.